

תפ"ח 33100/10/18 - מדינת ישראל נגד תאופיק גרבאן

בית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"ח 33100-10-18 מדינת ישראל נ' גרבאן (עציר)

לפני הרכב כבוד השופטים:

אברהם אליקים, סגן נשיא [אב"ד]

תמר נאות פרי

רונית בש

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

תאופיק גרבאן (עציר)

גזר דין

השופטת תמר נאות פרי:

כתב האישום המתוקן -

1. לאחר תחילת שמיעת הראיות בתיק, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יבקש לחזור בו מכפירתו בכתב האישום שהוגש נגדו, יודה בכתב אישום מתוקן, יורשע וישמעו טיעונים לעונש מטעם הצדדים ללא הסכמה עונשית.

2. בהתאם, נגד הנאשם הוגש כתב אישום מתוקן כדלקמן:

הנאשם וג'אודת דלמחי (להלן: "ג'אודת") חברים. לנאשם סכסוך עם אברהם עמאש (להלן: "בורהום") ויונס עמאש (להלן: "יונס"). גם לג'אודת סכסוך עם השניים, על רקע שונה.

3. בבניין שבו בורהום מתגורר (להלן: "הבית"), קיימת קומת כניסה ובה מתחם עמודים הנמצא בשלבי בנייה (להלן: "המתחם"), בו נוהגים לבלות בורהום ויונס עם חבריהם. היציאה מהמתחם מובילה אל חניון הבית ואל הרחוב, דרך שער ברזל.

4. עובר ליום 30.8.2018, במועד שאינו ידוע למאשימה במדויק, ועל רקע סכסוכיהם עם בורהום ויונס, קשרו הנאשם וג'אודת קשר לפיו הם יבצעו ירי לעבר בורהום, יונס וחבריהם (להלן ביחד: "החבורה") וזאת בכוונה לגרום להם לחבלות חמורות, נכות או מום.

5. על פי התכנון נקבע כי הנאשם וג'אודת ימתינו למועד בו תמצא החבורה בתוך המתחם, והנאשם יתצפת וידריך את ג'אודת אשר יבצע את הירי. בהתאם לתוכנית, ג'אודת יבצע תחילה ירי לעבר עטיה עמאש (להלן: "עטיה"), שעל פי סברתם של הנאשם וג'אודת, משמש כ"מתצפת" ושומר על החבורה, ולאחר מכן ג'אודת יבצע ירי על החבורה בתוך המתחם.

6. בתאריך 30.8.2018 בשעות הערב, התקיימה בכפר חתונה בה נכחה החבורה. בהמשך לקשר ולשם קידומו, עקבו הנאשם וג'אודת אחר החבורה ברכב, ובסמוך לשעה 22:30 הבחינו בהם יוצאים מאולם החתונות. השניים החליטו להוציא את תכניתם לפועל אותו הערב, ולצורך כך הצטיידו הנאשם וג'אודת באקדח אשר בכוחו להמית אדם (להלן: "**האקדח**") וכן בכיסוי פנים עבור ג'אודת.

7. לאחר החתונה שבו בורהום ויונס לביתם, וסמוך לשעה 23:00 הגיעו למתחם והתיישבו בו. למתחם הגיעו גם חבריהם, לרבות עטיה, ג'ומעה וג'מיל עמאש, אברהים אוסמה עמאש, חנה גרבאן, מואמן גרבאן (להלן: "**מואמן**") ומוחמד מרעי (להלן: "**מוחמד**"). בסמוך לשעה 00:50 הגיע למקום גם ר.ר. ז"ל (להלן: "**המנוח**") וניגש לברך את הנוכחים.

8. כל אותה העת, ובהתאם לתוכניתם, המתינו הנאשם וג'אודת בסמיכות למתחם, כאשר הנאשם מתצפת על הנכנסים והיוצאים, בעוד ג'אודת מתמקם סמוך למעבר ליד למתחם (להלן: "**המעבר**") באופן שיקל עליו את ביצוע הירי.

9. בתאריך 31.8.2018 בשעה 00:54 הבחין הנאשם בעטיה יוצא לרגע משער הברזל על מנת לקבל אוכל שהוזמן, ואז שב לתוך המתחם. הנאשם התקשר מיד לג'אודת והודיע לו כי עטיה יצא ומיד נכנס, כל זאת בהתאם לתכנון המוקדם ובכוונה שג'אודת יחל בביצוע הירי.

10. ג'אודת אישר לנאשם כי הבחין בעטיה וניתק את השיחה. אז עטה ג'אודת את כיסוי הפנים, שלף את האקדח ויצא ממקום מחבואו שבמעבר. ג'אודת ניגש לחלון שבקיר המתחם והחל לירות דרכו לעבר כל הנוכחים, כל זאת בכוונה לפגוע בהם ולגרום להם לחבלות חמורות, נכות או מום.

11. כשסיים לבצע את הירי, החל ג'אודת להימלט לכיוון שער היציאה, ואז הבחין במנוח נע לכיוונו. ג'אודת הסתובב אל המנוח, ירה לעברו מספר יריות, ופגע בחזהו מצד שמאל ובירכו השמאלית.

12. כתוצאה מהירי לעבר היושבים במתחם - נפגע יונס מקליעים באזור האגן והירך ונגרמו לו פצעי ירי ושביר ריסוק בעצם הזנב; כן נפגע מוחמד מקליעים באגן האחורי ונגרמו לו פצעי כניסה וכן שבר ריסוק במפרק הירך ובעצם הירך; כמו כן נפגע מואמן מקליע באגן משמאל אשר יצא מירך ימין מאחור וגרם לו לשבר ריסוק בעצם הזנב ופגיעה חבלתית ברקטום. שלושת הפצועים הובאו לבית החולים שם נותחו ואושפזו.

כתוצאה מהירי לעבר המנוח, נפגע המנוח מקליע בחזה משמאל אשר עבר דרך הקיבה, הלב לב ועורק הכליה השמאלית, וכן מקליע בצד הקדמי של הירך השמאלית. הוא הובהל לבית החולים, שם נעשו ניסיונות החייאה, אך הוא נפטר כעבור זמן קצר כתוצאה מהלם תת נפחי דימומי בעקבות מעבר קליע דרך עורק הכליה השמאלית.

13. בכתב האישום המתוקן נכתב כי במעשיו כמתואר לעיל קשר הנאשם קשר עם ג'אודת לבצע ירי ולגרום לחבלה חמורה; נשא נשק בצוותא חדא עם אחר ללא היתר בדין לנשיאתו; גרם בצוותא חדא עם ג'אודת חבלות חמורות ליונס, מואמן ומוחמד וזאת בכוונה לגרום להם לחבלה חמורה נכות או מום; ניסה בצוותא חדא עם ג'אודת

לפגוע שלא כדין ביתר הנוכחים בקליע וזאת בכוונה לגרום להם לחבלה חמורה, נכות או מום; וכן - גרם הנאשם במעשה אסור למותו של המנוח בצוותא חדא עם ג'אודת.

14. נוכח האמור, הוראות החיקוק שלפיהן מואשם הנאשם הן הבאות: **הריגה** - עבירה לפי סעיף 298 + 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); **חבלה בכוונה מחמירה** - עבירה לפי סעיף 329(א)(1) + (2) 29 לחוק העונשין (ריבוי עבירות); **ונשיאת נשק** - עבירה לפי סעיף 144(ב) + 29 לחוק העונשין.

15. כאמור, בין הצדדים לא הושגה הסכמה עונשית, ונשמעו טיעוני הצדדים.

הראיות לעונש -

16. המאשימה הגישה תדפיס רישום פלילי לגבי הנאשם (ט/1), ממנו עולה כי הורשע בעבר בחמישה תיקים פלילים: בשנת 2015 הורשע בבית משפט שלום בכפר סבא בעבירה של החזקת אגרופן או סכין ונדון למאסר בפועל לתקופה של חודש; בשנת 2008 הורשע בבית משפט מחוזי חיפה, בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, היזק לרכוש במזיד, אחזקת נשק שלא כדין וירי מנשק חם והוטל עליו מאסר בפועל לתקופה של 8 שנים, וכן הוטל מאסר על תנאי בן שנתיים (להלן: "**המאסר על תנאי**"); בשנת 2007 הורשע בבית משפט מחוזי חיפה בעבירות של מעשה סדום, מעשה מגונה וכליאת שווא והוטל עליו מאסר בפועל לתקופה של 3 שנים; עוד בשנת 2007 הורשע בבית משפט לנוער חדרה בעבירה של החזקת אגרופן או סכין שלא כדין והוטל עליו מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים; ובשנת 2005 הורשע בבית משפט לנוער חדרה בעבירה של פריצה לבניין והוטל עליו צו התחייבות להימנע מעבירה בסך 1,500 ₪.

17. עוד הגישה המאשימה את גזר הדין של שותפו של הנאשם, ג'אודת, מיום 8.7.2020 (ט/2). בעניינו של ג'אודת (להלן: "**התיק המקביל**") הושג הסדר טיעון, כתולדה של קשיים ראייתיים, הכולל תיקון של כתב האישום בדומה לתיקון של כתב האישום כאן. בנוסף, שם, הגיעו הצדדים להסכמה עונשית לפיה טווח הענישה ינוע בין 15 לבין 20 שנים, ועל ג'אודת הושת מאסר של 17.5 שנים לריצוי בפועל, מאסר מותנה ופיצוי כספי.

18. מטעם ההגנה לא הוגשו ראיות לעניין העונש.

תסקירי נפגעי העבירה -

מוחמד מרעי -

19. ביום 11.1.2021 הוגש תסקיר בעניינו של הפצוע מוחמד מרעי. מהתסקיר עולה כי מוחמד בן 27, רווק, מתגורר בבית הוריו ועודנו מתמודד עם השלכות פיזיות קשות של הפגיעה בו, הגבלות תפקודיות והשלכות נוספות אשר לא נפרט לגביהן מחמת צנעת הפרט. עורכת התסקיר המליצה כי יוטל על הנאשם, במסגרת עונשו, פיצוי כספי משמעותי למוחמד.

אמו ואחותו של המנוח -

20. ביום 10.1.2021 הוגש תסקיר לגבי אמו ואחותו של המנוח ר.ר. ז"ל. מהתסקיר עולה כי המפגשים המשותפים שהתקיימו עם האם והאחות היו מלווים בבכי וניכר היה הקושי שלהן להתמודד עם אבדן הבן והאח. האם והאחות סיפרו כי למנוח היה תפקיד מרכזי ומשמעותי במשפחה, ועם אובדנו - אבדו גם תחושת הביטחון, השמחה

והתקווה. מתיאורן עלתה תמונה של משפחה, בה כל אחד מחבריה מתמודד לבד עם כאב בלתי ניתן להכלה, מתקשה להחזיר סדר לעולמו ולהגן על המערך המשפחתי. האם והאחות שיתפו כי המנוח, בן 32 במותו, היה רווק, עבד באופן רציף וקבוע כפועל במפעל. הוא סיים לבנות את ביתו מעל בית אמו, שם התגורר עד יום מותו. המנוח תואר עוד כבן מסור, מתפקד ואחראי שתמיד היה מוכן לעזור ולהתגייס לטובת האחר. המנוח סייע בכלכלת המשפחה והיווה עוגן ומשענת, וזאת לאחר שאביו עזב את הבית לפני שנים בנסיבות פתאומיות. בפגישה ניכר כי האם והאחות מתקשות לקבל את האובדן ואת החיים בהעדר המנוח, כאשר נסיבות מותו הפתאומיות והאלימות אינן מאפשרות להן להתפנות לתהליך של אבל. האם תוארה כמי שמאז מותו של המנוח שרויה בכאב ובכעס רב ותיארה כי במותו המנוח "השאיר אותה לבד". האם עוד שיתפה כי מצבה הנפשי והרגשי אינו מאוזן ומאופיין בתסמינים של דיכאון לצד חוסר שקט וחוסר סבלנות, אשר אינו מאפשר לה את הזמינות לילדיה ונכדיה. האחות תיארה את האווירה הקשה בבית, את חוסר הסבלנות של האם ואובדן תחושת "החיות", התקווה והשייכות. אחות המנוח שיתפה כי מאז מות אחיה חייה השתנו ללא היכר, היא איבדה את תחושת השמחה, מצב רוחה ירוד רוב הזמן והיא סובלת מקשיי שינה וממעטת לאכול. לדבריה, היא מרבה לבכות ובתחושתה פחות פנויה לילדיה, ומתקשה לתפקד בעבודתה. נוכח האמור, המליצה עורכת התסקיר להטיל על הנאשם פיצוי כספי משמעותי למשפחת המנוח.

טיעוני המאשימה -

21. ב"כ המאשימה הגישה עיקרי טיעון כתובים (3/ט) והוסיפה טיעון בעל-פה. נטען כי הנאשם עצור מיום 4.9.2018, בעל רישום פלילי מכביד ולחובותו קיים עונש מאסר על תנאי בר הפעלה בן שנתיים אשר נגזר עליו בגין אירוע שאינו שונה בהרבה מזה המיוחס לו בתיק זה.

22. לטענת ב"כ המאשימה מדובר באירוע חמור וקשה, כאשר אף אם הנאשם וג'אודת לא תכננו להמית איש במהלך האירוע, ואף אם מטרתם הייתה "רק" לפגוע ולגרום לחבלות חמורות - אזי שעסקין בעבירות חמורות וקשות בפני עצמן; וכפי שניתן לצפות במקרים מסוג זה, דברים לא התרחשו כמתוכנן, ומעבר לפגיעות שהנאשמים רצו לגרום, ואכן גרמו, הם גרמו גם למותו של עובר אורח שלא קשור למקרה בכלל ושכל פשעו היה היותו "במקום הלא נכון בזמן הלא נכון".

23. ב"כ המאשימה התייחסה למספר הרב של הקורבנות בתיק זה. האחד, מוחמד מרעי, שלגביו הוכן תסקיר הקורבן המפורט מעלה, כאשר המדובר בבחור צעיר ונורמטיבי, אשר נקלע למקום וברגע אחד התהפכו חייו והוא נותר נכה, סובל מכאבים עזים ולא יכול לעבוד ולהתפרנס. בנוסף למרעי, יש לזכור כי היו פצועים נוספים בתיק, אשר סבלו מפגיעות משמעותיות. בנוסף, כמובן, יש לתת משקל מכריע למותו של המנוח ולנזקים הקשים שנגרמו עקב כך, וצוין כי אמו ואחותו של המנוח, היו היחידות שהסכימו לדבר עם שירות המבחן ולספר על כאבן, אך מדובר בכאב של משפחה שלמה שנפגעה.

24. המאשימה ביקשה להדגיש את חומרת הדברים, כאשר מבוצע ירי חם בשכונת מגורים לעבר חבורה של צעירים היושבת במתחם ולאחר מכן אל עבר עובר אורח, וכי המדובר במציאות שאין להשלים עמה ולהילחם בה, לרבות בהטלת ענישה מרתיעה ומוחשית.

25. לגבי מתחם הענישה הנוהג - טענה ב"כ המאשימה כי באופן עקרוני, עמדתה היא כי מתחם הענישה אמור

להיות ברף הגבוה נוכח חומרת הדברים וריבוי העבירות, ועם זאת - אי אפשר שלא לתת משקל של ממש להסדר שנערך עם שותפו של הנאשם, ג'אודת, אשר כלל הסכמה של טווח ענישה שנע בין 15 לבין 20 שנים. המאשימה טענה כי ההסדר בעניין ג'אודת היה מקל ונבע מקשיים ראייתיים, כפי שפורט בהרחבה במסגרת הטיעונים שם, כלומר - שהטווח אינו משקף את מתחם העונש ההולם, ואילו הקשיים הראייתיים שם, הייתה המאשימה טוענת למתחם גבוה יותר, אך לא ניתן להתעלם מההסדר מול ג'אודת לעת גזירת דינו של הנאשם כאן. עוד נטען, לגבי הטווח שעליו הוסכם לגבי ג'אודת, כי מחד - בתיק זה "המצב הראייתי" טוב יותר מאשר המצב הראייתי בתיק של ג'אודת, אך מאידך - חלקו של הנאשם קטן יותר מחלקו של ג'אודת, היות וג'אודת היה מי שביצע בפועל את הירי. לכן, ובאלו הנסיבות - טענה המאשימה כי מן הראוי שלא לטעון למתחם ענישה גבוה יותר מהמתחם אשר לגביו הוסכם בתיק של ג'אודת - 15 עד 20 שנות מאסר בפועל.

26. לגבי העונש בתוך המתחם - נטען כי חלקו של הנאשם בתיק משמעותי ומהווה חלק בלתי נפרד מהמעגל הפנימי של הביצוע ולכך יש להוסיף את עברו הפלילי המכביד. ב"כ המאשימה ביקשה לגזור את דינו של הנאשם ברף העליון של המתחם, וכן ביקשה להפעיל את עונש המאסר על תנאי בן השנתיים, שקיים לחובתו של הנאשם, במצטבר לכל עונש שיוטל על הנאשם. עוד התבקש פיצוי כספי לנפגעי העבירה.

27. טרם סיום התייחסה ב"כ המאשימה לטענת ההגנה כי קדם לאירוע נשוא כתב האישום אירוע נוסף ובו ירו הנפגעים, חברי "החבורה" אל עבר אחרים - וטענה כי אכן היה אירוע שכזה, אשר לא הוסתר, מתועד במצלמות שנתפסו, ומידע לגביו הועבר להגנה, ונטען כי אין באירוע "המקדים" כדי להשליך על ענישת הנאשם.

טיעוני ההגנה -

28. לטענת ב"כ הנאשם, בתיק זה קיים קושי ראיתי משמעותי שהביא להסדר, ובמיוחד לאחר שנשמעה עדות אשר הטילה בספק את הימצאותו של הנאשם באירוע הירי המתואר בכתב האישום. עוד הודגש כי הנאשם ביקש לשמוע את הראיות בתיק זה ולא בכדי - שהרי רק לאחר שמיעת העדים הרלבנטיים, חל שינוי בעמדת המאשימה, הן בתיק זה והן בתיק המקביל, והמאשימה הסכימה להגשת כתב האישום המתוקן.

29. ההגנה טענה כי כתב האישום מתחלק לשני חלקים: החלק הראשון, כלל את קשירת הקשר והירי על יונס וברהום ושאר החבורה שישבו במתחם, והחלק השני, שכלל את הירי על המנוח ר' והמתתו, וזאת בשעה שג'אודת מתרחק מהמתחם. ב"כ הנאשם טען כי קיים ספק אם לנאשם היה קשר למאורעות שהתרחשו בחלק השני, אם כי הנאשם אכן הודה במסגרת הסדר הטיעון בעובדות כתב האישום המתוקן הכלולות את שני החלקים. נטען בהקשר זה כי הנאשם וג'אודת קשרו לבצע מעשה מסוים נגד אנשים מסוימים, ובניגוד למה שסיכמו ביניהם, ג'אודת ירה לעבר המנוח, כאשר אקט זה חרג מגדרי הקשר ולא היה מוסכם בין הצדדים. לשיטת ההגנה, עולה השאלה - האם הנאשם יכול היה לצפות את מעשהו זה של ג'אודת והאם הנאשם היה יורה בעצמו לעבר המנוח (וזאת כאשר המנוח היה קרוב משפחה של הנאשם, והנאשם לא היה יורה לכיוונו). לאור האמור, ב"כ הנאשם טען כי הענישה כלפי הנאשם צריכה להתמקד בחלק הראשון של כתב האישום, ולגבי החלק השני - ההשלכות העונשיות מבחינת הנאשם צריכות להיות מינוריות, ובכלל זה נושא הפיצוי למשפחת המנוח, אשר צריך להיות סמלי.

30. בנוסף, ביקש ב"כ הנאשם כי לתת משקל לקולא לכתב האישום שהוגש כנגד חלק מחברי "החבורה" (עטיה עמאש ויונס עמאש), אשר היו המתלוננים בתיק הנוכחי, כאשר מכתב אישום זה עולה כי הם עצמם ביצעו ירי

כשעה לפני הירי שביצע ג'אודת, וזאת לעבר גג ביתו של הנאשם.

31. לגבי מתחם הענישה - נטען כי יש לקבוע מתחם ענישה אחד ביחס למכלול מעשיו של הנאשם, אגב הפניה לפסיקה לגבי עבירות של חבלה חמורה שם טווח הענישה היה 5-8 שנות מאסר בפועל.

32. באשר לעונש בתוך המתחם - ב"כ הנאשם התייחס לרפורמה בעבירות ההמתה (תיקון 137 לחוק העונשין) וביקש להתייחס לכך שבעבר היו נבחנים מעשיו של הנאשם על פי מבחן האדם הסביר, המבחן האובייקטיבי, וכיום יש לשקול גם אלמנטים סובייקטיביים, לרבות נסיבות חייו האישיות של הנאשם, אשר במקרה הנוכחי משמעותיות הן, שכן הנאשם גדל לתוך מציאות אלימה. כאן, נטען כי הנאשם, בן 33 וחצי, הינו בן למשפחה בת עשר נפשות אשר התייתם מאביו כאשר היה בן 7. אמו של הנאשם הינה אישה קשת יום וכמעט לא מתפקדת. הנאשם למד 5 שנים בבית ספר יסודי ובעת ילדותו היה נוסע בהסעה יחד אנשים מבוגרים לתל אביב על מנת לשטוף כלים במסעדות ולסייע בפרנסת הבית. הנאשם ישב בבית הסוהר מגיל 19, במשך 11 שנים במצטבר, במאסרים שונים, ועתה הוא מעוניין לשקם את עצמו. נטען כי יש להשית עונש אשר יעניק לנאשם תקווה ויאפשר לו לעבור תהליך של שיקום.

33. לעניין הפעלת המאסר על תנאי שקיים לחובת הנאשם - נטען כי משך המאסר המותנה היה חריג וגבוה (שנתיים) וכי על פי הפסיקה של בית המשפט העליון, יש להימנע מהשתת מאסרים מותנים גבוהים, אשר "קובלים את ידי" בית המשפט אשר גוזר את דינו של הנאשם בתיק השני בזמן. בית המשפט התבקש להפעיל את עונש המאסר על תנאי בחופף לעונש שייגזר על הנאשם.

דברי הנאשם -

34. הנאשם פנה לבית המשפט ואמר כי הוא "מתנצל על מה שקרה" וכי הוא "מצטער", ולאחר מכן אף ביקש למסור באמצעות בא כוחו כי הוא מצטער על מה שקרה, כי לא הייתה לו כוונה להרוג מישהו וכי הוא מבקש שבית המשפט ירחם עליו.

דין והכרעה -

35. נזכיר כי הנאשם הורשע בכך שחבר לאחר בכוונה לגרום לנפגעים חבלות חמורות, נכות או מום. הנאשם יחד עם שותפו, ג'אודת, הצטיידו באקדח ובכיסוי פנים ועקבו אחר חבורת האנשים בהם תכננו לפגוע. כשהגיעה החבורה למתחם והתיישבה בו, תצפת עליהם הנאשם והמתין לרגע בו עטיה, מי ש"שומר" על החבורה, יעזוב את המקום. כשעטיה עזב, התקשר הנאשם לשותפו והודיע לו על עזיבתו של עטיה, כך שהשותף יוכל לבצע את הירי המתוכנן. וכך, שותפו של הנאשם עטה כיסוי פנים, שלף את האקדח, יצא ממקום מחבואו והחל לירות, דרך חלון שבקיר, לעבר החבורה. כשסיים לבצע את הירי, החל ג'אודת להימלט וכשהבחין במנוח נע לכיוונו, ירה לעברו מספר יריות אשר הביאו למותו. בנוסף, גרם שותפו של הנאשם לפציעות חמורות בגופם של שלושה אנשים.

36. **אירוע בודד או מספר אירועים** - בניגוד לעמדת ההגנה, אין מקום "לחלק" את ההתרששות ל"חלק ראשון" ו"חלק שני" ויש לראות במכלול אירוע אחד - החל ממועד קשירת הקשר ועד סיום הירי, כלומר - שעסקין באירוע אחד במהלכו בוצע רצף מעשים המגבשים מספר עבירות.

37. **הערכים הנפגעים** - אין צורך להכביר מילים על חומרתה של עבירת ההריגה, מהעבירות הקשות והחמורות

בספר החוקים, שמטרתה להגן על ערך החיים וקדושתם. המחוקק ביטא חומרה זו, עת בחר להעמיד את העונש המרבי בצידה על 20 שנות מאסר. על הפגיעה בערך חשוב זה יש להגיב בענישה משמעותית ומרתיעה, שיהא בה כדי לתת ביטוי לתפיסת החברה את מעמדו העליון של ערך קדושת החיים. כך גם בנוגע לעבירת חבלה בכוונה מחמירה, והדברים ברורים.

38. יפים בהקשר זה הדברים בע"פ 9422/11 דהן נ' **מדינת ישראל** (3.7.2013) לאמור:

"דומה, כי כבר נאמר כל שניתן **על הקלות הבלתי נתפסת בה נגדעים בארצנו חיי אדם**, ולא נותר אלא לחזור על הדברים. חילופי דברים וסכסוכים של מה בכך מובילים במקרים רבים מדי ובמהירות גדולה מדי לשליפת כלי נשק, קר או חם, או לנקיטה במעשי אלימות קטלנים. יתרה מכך, **לעיתים נדמה שחל פיוחות בלתי נסלח ובלתי נסבל בערכם של חיי אדם**. בראש ובראשונה עלינו לשוות לנגד עינינו את המנוח שחיי קופדו בנסיבות שאין להשלים עימן, ולהגנה על ערך החיים וקדושתם שמור משקל משמעותי ביותר במלאכת הענישה".

ובנוסף את שנכתב בע"פ 1456/01 **חדד נ' מ"י** (22.10.2001):

"רבו העבריינים, נגע האלימות פשה בבתינו וברחובותינו ... העבירה של שפיכות דמים - שהיא משבע מצוות בני נח ומשלוש העבירות שעליהן "ייהרג ולא יעבור" - היתה כמעט לדבר יום ביומו ... אין אנו פטורים עוד מלהתוות קיום לרמת הענישה הראויה שבגדרם יש לנקוט בגישה המחמירה, לאמור בגישה הרואה בעונש המרבי את נקודת המוצא; שממנו מפחיתים לפי נסיבות המקרה, נסיבותיו האישיות של העבריין, תדירותה או נדירותה של העבירה, הרתעת עבריינים בכוח ועצמת הסלידה ושאת הנפש של החברה".

אשר לשימוש בנשק חם ותוצאותיו הקשות לציבור בכללו, ראו אף את ע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' סובח** (5.11.2019), כדלקמן:

"השימוש בנשק חם ככלי ליישוב סכסוכים הפך לרעה חולה, וכמעשה של יום ביומו גובה חיי אדם ולעיתים אף את חייהם של חפים מפשע אשר כל חטאם היה כי התהלכו באותה עת ברחובה של עיר. בשנים האחרונות אף חלה עליה מתמדת במספר אירועי הירי המדווחים למשטרה ... על רקע המציאות אותה אנו חווים למרבה הצער מדי יום, אנו עדים לקריאה ציבורית נרגשת להגברת האכיפה כלפי עבירות נשק - ולהחמרה במדיניות הענישה הנוהגת. בית משפט זה לא נותר אדיש למול השימוש הגובר בנשק חם, והדגיש לא אחת את הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה כלפי השימוש בו לשם פתרון סכסוכים. זאת במיוחד כאשר השימוש בו נעשה בסביבת בתי מגורים ... בהתאם לכך ולנוכח ריבוי מקרי הירי, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה כלפי ביצוע עבירות החזקת נשק שלא כדין, ועל אחת כמה וכמה שימוש בנשק חם ופציעתם של קורבנות שונים עקב כך. הצורך במדיניות ענישה מחמירה נחוץ במיוחד כאשר השימוש בנשק גורר פגיעה בגוף ובנפש, וכאשר מבצעי העבירות אינם מוסרים את כלי הנשק לידי רשויות החוק - ובכך מוסיפים לפגוע בביטחון הציבור וקיים חשש תמידי לשימוש עברייני חוזר בנשק זה, כמו גם להגעתו של נשק זה לגורמים עוינים ובכללם גורמי טרור" (כן ראו לעניין זה ע"פ 5753/04 **מדינת ישראל נ' רייכמן** (7/2/2005)).

39. מעשיו של הנאשם חמורים ביותר. מדובר במי שנטל לידי - בצוותא עם אחר - נשק חם, ללא היתר בדיו לנשיאתו, נשק אשר הוביל בסופו של דבר למותו של המנוח ולפציעה חמורה של שלושה אנשים נוספים.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה -

40. **תכנון ומידת האשם**- מעשיו של הנאשם אינם פרי של החלטה רגעית. נהפוך הוא. הנאשם ושותפו ג'אודת

קשרו קשר לבצע את העבירה והצטיידו מבעוד מועד בנשק על מנת לבצע ירי ובכיסוי פנים אשר ימנע את זיהויו של ג'אודת בעת הביצוע. התכנון כלל אף תיאום בין השניים וחלוקת תפקידים ברורה, כך שהנאשם הוא זה שתצפת על בורהום ויונס שהתיישבו עם חבריהם במתחם וחיכה לרגע בו עטיה יעזוב את המקום וניתן יהיה לבצע ירי לעבר החבורה. כשעטיה אכן עזב את המקום, התקשר הנאשם לשותפו על מנת שזה האחרון יחל בביצוע הירי. כך, המדובר בתכנון ממוקד מראש וחלקו של הנאשם משמעותי וחיוני.

41. **הנוק שנגרם** - כתוצאה מהירי נפצעו שלושה אנשים בצורה קשה, ואדם נוסף איבד את חייו. לעניין המנוח - מדובר בעובר אורח שאינו קשור ל"חבורה" ונקלע שלא בטובתו לזירת האירוע. העובדה שהירי הראשוני לא נועד להמיתו, וכי הוא נורה רק בעת ה"מילוט", אינה מפחיתה כמובן מהתוצאה הקשה ומהאובדן של המשפחה, כפי שתואר בתסקיר מעלה. לגבי הפצוע מוחמד מרעי - אף כאן המדובר בנזק קשה של ממש, כמפורט בתסקיר שהוכן לגביו.

42. זאת ועוד. מעבר לפגיעות הקשות אשר נגרמו בפועל כתוצאה ממעשיו של הנאשם ושותפו, לא ניתן להתעלם מהנזק הרב **שיכול היה** להיגרם לכל יתר הנוכחים במתחם בשעה שג'אודת ירה בצורה פרועה לתוך חדר מלא אנשים ויש לברך על כך שחלק מהנוכחים ניצלו מפגיעה רק בשל שהצליחו להישכב או להימלט מהמקום בזמן.

מדיניות הענישה הנהוגה -

43. מנעד הענישה בעבירות הריגה רחב ומשתנה על פי הנסיבות הספציפיות של האירוע. מבין פסקי הדין אשר עוסקים בעבירת ההריגה, נזכיר את המקרים הבאים:

ע"פ 109/10 **עלי נ' מדינת ישראל** (27.6.2011) - שם נדון עניינם של שלושה מערערים שהורשעו על פי הודאתם בעבירות של הריגה, חבלה בכוונה מחמירה, החזקת נשק, נשיאתו והובלתו וקשירת קשר לביצוע פשע. באותו מקרה המערערים ואחר קשרו קשר לפגוע בבני משפחת המנוח. הם הצטיידו באקדחים ותחמושת וארבו לרכב בו נסעו המנוח ובניו. המערערים רדפו אחר הרכב תוך שהאחר יורה לעברו באקדח. כתוצאה מהירי מת המנוח. בגדר הסדר טיעון עתרה המאשימה להטיל עונשים של 19 שנות מאסר בפועל על כל אחד מן המערערים. בסופו של דבר, על שניים מהמערערים הושטו 18 שנות מאסר בפועל ואילו על השלישי הושטו 17 שנות מאסר בפועל. ערעורם על חומרת העונש נדחה.

ע"פ 5373/12 **אבורמד נ' מדינת ישראל** (15.4.2015) - תחילתו של האירוע הנו תאונת דרכים קלה שארעה בין רכבו של הנאשם לבין רכבו של המנוח. בין השניים התפתחה קטטה אשר במהלכה המנוח הפיל את הנאשם ארצה ושכב מעליו, ואז דקר הנאשם את המנוח מספר דקירות קטלניות. טענתו של הנאשם להגנה עצמית נדחתה והוא הורשע בעבירת ההריגה ועונשו נגזר ל-17 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את ערעורו על ההרשעה ועל העונש.

ע"פ 10045/17 **רבאייב נ' מדינת ישראל** (24.12.2018) - על פי כתב האישום, אסף המנוח שניים מחבריו ויחדיו נסעו למרכז הישוב בפרדס חנה. באותה עת ישבו המערער וחברו על ספסל ברחוב והמתינו לאוטובוס. המנוח הבחין במערער, אותו הכיר במסגרת היכרות מוקדמת, עצר את המכונית ועם עצירתה התפתח בין המנוח לבין המערער ויכוח שכלל קללות. המנוח פתח את דלת המכונית והחל ללכת לכיוון חלקה האחורי. בשלב זה קם המערער ממקום מושבו ורץ לעברו של המנוח כשבידו סכין ודקר את המנוח בחזה עם הסכין. לאחר מכן, שלף המערער את הסכין ונמלט מהמקום והמנוח צעד מספר צעדים לעבר המדרכה ונפל, וכעבור זמן קצר נקבע מותו. כתב האישום ייחס

למערער עבירת רצח אולם, בהכרעת הדין זיכה בית המשפט המחוזי את המערער מביצוע עבירת הרצח והרשיע אותו בעבירת הריגה. נקבע כי מתחם העונש ההולם עומד על 16-20 שנות מאסר בפועל, ובסופו של דבר השית בית משפט על המערער 18 שנות מאסר. בית המשפט העליון הפחית בעונש נוכח גילו הצעיר של המערער בעת ביצוע העבירה, העדר עבר פלילי ומצב נפשי מורכב והעמיד עונשו על 16 שנות מאסר, ונקבע כי בנסיבות של עבירת הריגה הקרובה בנסיבותיה לרצח, רמת הענישה הנוהגת היא במנעד שבין 12 לבין 20 שנות מאסר.

ע"פ 57/20 פלוני נ' מדינת ישראל (15.3.2020) - שם נדון עניינו של נאשם שהודה והורשע בעבירת הריגה. באותו מקרה, הגיע הנאשם למקום ציבורי בעקבות קריאתו של אחיו על כך שהמנוח נמצא במקום ומביט עליהם. הנאשם פנה למנוח והשניים החלו לדחוף זה את זה. המנוח החל להתקרב אל אחיו של הנאשם והנאשם בתגובה שלף סכין, התנפל על המנוח ותקף אותו ביחד עם אחיו. במהלך התקיפה דקר את המנוח דקירה שכתוצאה ממנה נפטר המנוח. בית משפט מחוזי קבע מתחם עונש הולם של 13 עד 18 שנות מאסר בפועל, והטיל על הנאשם 14 שנות מאסר. בית משפט העליון הפחית מהעונש והעמידו על 13 שנות מאסר בפועל נוכח הקשיים הרבים בתנאי מאסרו ובשל נסיבות ייחודיות שפורטו.

בע"פ 9232/18 טוטיקוב נ' מדינת ישראל (05.11.2020) המערער הורשע בבימ"ש המחוזי בעבירת הריגה לפי סעיף 298 לחוק העונשין והושתו עליו 13 שנות מאסר, מאסרים מותנים, ופיצוי לאשת המנוח בסך של 200,000 ש"ח. בית המשפט העליון דחה את הערעור על ההרשעה ועל העונש.

בעניין שנדון בע"פ 7744/14 מדינת ישראל נ' הייב (10.12.2015) הורשע המשיב בהריגה, עבירות נשק, ירי באזור מגורים וקשירת קשר. על בית המשיב הושלך רימון ויום לאחר מכן ניגשו המשיב ושניים נוספים לבית המנוח, כיון שחשדו כי הוא היה מי שהשליך את הרימון, כשהם מצוידים ברובים וירו לעבר הבית, קליעים רבים - כאשר אחד מהם פגע בחזהו של המנוח והרגו. בית המשפט המחוזי השית על המשיב 11 שנות מאסר בפועל אך ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, והעונש הוחמר ל-13 שנות מאסר, בשים לב לעברו הפלילי של המשיב, לשיקולי הרתעת הרבים ותוך שהודגש הכלל שערכאת הערעור אינה ממצה את הדין.

ע"פ 105/17 זיתוני נ' מדינת ישראל (26.12.2017) דן בנאשם שחבט בראשו של אחר באמצעות מקל שבו הצטייד מבעוד מועד לצורך כך, בנסיבות שבהן החבטה גרמה למותו של אותו אדם והוא הורשע בהריגה. בית המשפט העליון (ברוב דעות) העמיד את העונש על 11 שנות מאסר.

בע"פ 4887/15 גנסון נ' מדינת ישראל (14.07.2016) התברר ערעור על פסק דינו של ביהמ"ש המחוזי, שבגדרו הורשע המערער בעבירת הריגה והושתו עליו 11 שנות מאסר בפועל, כאשר המערער הכה את המנוח בידיו וכך גרם למותו. בית המשפט העליון הפחית מעט את העונש בשל שהמערער נעדר עבר פלילי, האירוע לא היה מתוכנן, נסיבות חייו והעובדה שהמערער הזעיק את המשטרה, והעמיד את העונש על 9.5 שנות מאסר.

44. לגבי עבירת חבלה בכוונה מחמירה -

ע"פ 6802/16 כתנאני נ' מדינת ישראל (13.7.2017) - אירוע אשר במסגרתו ובעקבות סכסוך ירה המערער על המתלונן בעת הימלטותו ופגע בגבו, תוך שהוא גורם לו נזק בלתי הפיך לאחת מכליותיו. חרף קיומה של סולחה והפיצוי הנכבד ששולם למתלונן עוד טרם הסתיים ההליך, השית בית המשפט המחוזי 10 שנות מאסר בפועל על המערער. בית משפט העליון דחה את הערעור.

ע"פ 6459/17 **מדינת ישראל נ' קדושים** (27.2.2018) - במקרה זה קשרו שניים קשר לירות ולגרום חבלה חמורה לאחר. הם הצטיידו בקטנוע, קסדה ונשק, חלפו עמו סמוך למתלון ואז ירה אחד מהם בהסכמת האחר לעבר המתלון ופגע בזרועו ובחזהו. בית משפט מחוזי השית על היורה 6 שנות מאסר בפועל, ועל חברו 5 שנות מאסר בפועל. בית משפט העליון קיבל את ערעור המדינה והשית על שני הנאשמים 8 שנות מאסר בפועל.

ע"פ 6359/18 **מדינת ישראל נ' מחאמיד** (11.4.2019) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה והחזקת נשק. על פי כתב האישום בין המתלון לבין הנאשם התגלע ויכוח. בני דודיו של הנאשם ביקשו ליישב את הסכסוך בין השניים והחליטו, בידעת הנאשם, לאסוף את המתלון ברכבם ולהביאו למפגש עם הנאשם. כשהגיעו אל הנאשם, המתין להם הנאשם כשהוא מחזיק ברובה צייד טעון שהצטייד בו מבעוד מועד בכוונה לירות במתלון וכך עשה. הנאשם ירה לעבר המתלון כדור אחד ופצע אותו בברך ימין. בית משפט העליון החמיר בעונש והעמידו על 6 שנות מאסר בפועל.

ע"פ 6383/12 **חאלד נ' מדינת ישראל** (29.9.2014) - המערער הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, נשיאת והובלת נשק. על פי כתב האישום המערער החזיק ברכבו, ללא היתר כדן, אקדח הטעון בתחמושת ונסע לקרבת מוסך. כשהגיע למוסך, הבחין במתלון אשר עמו היה מסוכסך וירה לעברו 4-6 כדורים ופגע ברגלו הימנית. בית המשפט העליון העמיד העונש על 6 שנות מאסר בפועל.

ע"פ 5376/18 **אגבאריה נ' מדינת ישראל** (25.12.2019) - הנאשם הורשע בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה והחזקת ונשיאת נשק ותחמושת. על פי כתב האישום, על רקע סכסוך משפחתי, הגיע הנאשם מול ביתו של המתלון בזמן שהמתלון ואחיו שיפצו קיר מחוץ לבית, וירה עליהם באמצעות נשק חם- תת מקלע. כדור אחד פגע ברגלו של המתלון אשר נאלץ לעבור מספר ניתוחים. בית משפט מחוזי הטיל על הנאשם 7 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון העמיד את העונש על 6 שנים ו-3 חודשים.

ע"פ 7374/07 **שמאי נ' מדינת ישראל** (16.11.2009) - הנאשם אשר ירה לעבר מועדון ונידון ל-5 שנות מאסר בפועל וזאת חרף העובדה שאיש לא נפגע מהירי. בית משפט העליון קבע כי אין מקום להתערב בעונש וכי צדק בית משפט קמא באומרו כי יש להביע סלידה ממעשים כגון אלה.

מתחם הענישה ההולם -

45. בהתחשב במהות המעשים, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בהם, ובהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות - וכאשר יש לקחת בחשבון את חלקו הקטן יותר של הנאשם בביצוע המעשים, למרות שהוא אחראי בפלילים למכלול המעשים ולכל התוצאות בהיותו שותף למעשים וקושר קשר לביצועם - אציע לחברי להרכב לקבוע כי מתחם הענישה הכולל הראוי הינו עד 12 שנות מאסר בפועל, בהתייחס לכל העבירות יחדיו.

גזר הדין בעניין שותפו של הנאשם, ג'אודת -

46. טרם נבחן את העונש הראוי בתוך המתחם - נאמר עוד כמה מילים על גזר הדין של גאודת.

47. עניינו של ג'אודת, שותפו של הנאשם, התנהל בפני מותב אחר, וכפי שצוין בפתיח - משפטו של ג'אודת הסתיים בהסדר טיעון הכולל את תיקון כתב האישום באופן זהה לכתב האישום המתוקן בו הורשע הנאשם שבפנינו, וכאשר שם - במסגרת הסדר הטיעון, הסכימו הצדדים גם על טווח ענישה אשר נע בין 15 לבין 20 שנות מאסר בפועל.

המותב שדן בעניינו של ג'אודת קיבל את הסדר הטיעון, והשית עליו 17.5 שנות מאסר בפועל.

48. הצדדים העלו טענות מטענות שונות באשר לנפקות שיש לטווח הענישה שנקבע בעניינו של ג'אודת כאשר באים אנו לגזור את דינו של הנאשם כאן, ועלו טענות באשר ליחס שבין טווח הענישה שם לבין מתחם הענישה הראוי כאן. בין היתר הועלו טענות באשר לשאלה אם הקשיים הראייתיים שהניבו את הסדר הטיעון שם קיימים גם כאן, ואם כן - האם הדבר בעל משמעות לגבי מתחם הענישה כאן.

49. דומה כי אין חובה להכריע במכלול השאלות האמורות שכן, קביעת המתחם כפי שהצעתי מבוססת על נסיבות המקרה, לוקחת בחשבון את חלקו של הנאשם בביצוע העבירות נשוא הקשר, את הפסיקה הנוהגת וכו' - והמידע לגבי הסדר הטיעון בקשר לג'אודת, הינו אך שיקול אחד מיני רבים, ולא שיקול דומיננטי בקביעת המתחם לגבי הנאשם.

העונש המתאים בזיקה למתחמי הענישה -

50. מקדמית יובהר כי אין לסטות מהמתחם שנקבע מעלה משיקולי שיקום.

51. נותרה אם כן גזירת דינו של הנאשם הספציפי, כאשר השיקולים המנחים בשלב זה כוללים התחשבות בנסיבות האישיות של הנאשם שאינן קשורות בביצוע העבירה ובשאר הפרמטרים המפורטים בהוראות החוק.

52. **עבר פלילי** - לנאשם כאמור עבר פלילי מכביד. מעיון בגיליון הרישום הפלילי של הנאשם עולה תמונה של אדם אשר חרף גילו הצעיר שהה שנים ארוכות בבית הסוהר בגין עבירות מסוגים שונים. כך, כאמור, נדון הנאשם בשנת 2007 ל-3 שנות מאסר בפועל בגין ביצוע עבירות מין בקטין. במהלך ניהול משפטו בגין עבירות המין, ביצע הנאשם יחד עם אחרים שורה של עבירות שנסיבותיהן דומות מאוד לתיק שבפנינו. במסגרת אותו מקרה, ירה הנאשם, במסגרת סכסוך בין משפחות, באדם ופצע אותו קשות. הנאשם הורשע עקב כך בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, עבירות נשק, ירי באזור מגורים, היזק בזדון וניסיון לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות. בגין כל זאת נדון הנאשם, ביום 3.7.2008, ל-8 שנות מאסר בפועל ושנתיים מאסר על תנאי למשך 3 שנים. בסופו של דבר, השתחרר הנאשם ממאסרו ביום 25.7.2018, וכחודש בלבד מיום שחרורו ביצע את העבירות נשוא תיק זה - דבר המלמד על מסוכנותו כי רבה.

53. **נסיבות חייו של הנאשם** - מטעוני ההגנה עולה כי נסיבות חייו של הנאשם אינן קלות, וכי הוא נאלץ לסייע בפרנסת המשפחה מגיל מאוד צעיר והיה חשוף לסביבה אלימה. אין להקל ראש באמור, אלא שאין לתת לדברים משקל רב, נוכח העבר הפלילי המשמעותי ומהות העבירות.

54. **שיקולי הרתעה** - יש צורך בענישה מחמירה על מנת להרתיע את הנאשם מביצוע עבירות בעתיד. יש אף צורך בהרתעת הרבים מפני עבירות דומות, לרבות את הקושרים קשר, אף אם הם אינם מי שמבצע את הירי בפועל.

55. **התנהלות חלק מהקרבנות עובר לאירוע** - לא מצאתי להעניק משקל לעובדה כי הוגש כתב אישום גם

כנגד חלק מחברי "החבורה" (עטיה עמאש ויונס עמאש) בהתייחס ל"אירוע המקדים". מעיון בכתב האישום בעניינם עולה כי עטיה נשא והחזיק אקדח ומסר אותו לידי יונס, אשר כיוון את האקדח "כלפי מעלה וירה מספר רב של יריות כלפי מעלה", במועד הרלבנטי, ועוד יוער כי בכתב האישום נגד שניים אלו לא צוין כי עטיה ויונס ירו לעבר בית מגוריו של הנאשם או לעבר בית מגורים כלשהו. כך, שלא אוכל לקבל את עמדת ההגנה כי יש לכתב האישום נגד שניים אלה כדי ללמד על נסיבה פרטנית שיש לשקול לקולא, לטובת הנאשם.

56. **צפייתו של הנאשם את מותו של המנוח** - לא מצאתי לקבל את טענת ההגנה כי קיים ספק אם הנאשם צפה את אירוע הירי בגינו מצא המנוח את מותו, מאחר ולא תכנן עם שותפו להמית אדם זה או אחר באירוע. שכן, הנאשם הודה במסגרת הסדר הטיעון בעובדות כתב האישום המתוקן הכולל גם את עבירת ההריגה שבוצעה כלפי המנוח. בנוסף, בנסיבות המקרה שלפנינו בהן ביצעו הנאשם ושותפו ירי לעבר חבורת אנשים סביר להניח כי אותו הירי יגרם גם למוות, כפי שארע בענייננו, לרבות בשלב המילוט. לעניין זה ראו את ע"פ 7637/05 יוסף נ' **מדינת ישראל** (5.7.2007) שם נקבע כי: "בנסיבות המקרה שלפנינו, משיצאו הארבעה שפניהם לנקמה, מתוך מטרה לפתוח בתגרה כשבידיהם כלי משחית, נדמה כי בעליל קיימת אותה "מודעות בכוח" כי האירוע עלול להסתיים באופן טראגי."

57. **הפיצוי הכספי** - בנוסף על עונש המאסר, יש לחייב את הנאשם בפיצוי כספי לטובת משפחת המנוח ולטובת הקורבן מוחמד מרעי אשר נפגע קשות ממעשיו של הנאשם ושותפו וסובל עד היום מפגיעות פיזיות ונפשיות ומנכות קשה. בפיצוי אשר יוטל על הנאשם יהא כדי לפצות את משפחת המנוח ואת הקורבן בגין סבלם ולהמחיש לנאשם את אחריותו כלפי כל האנשים אשר נפגעו ממעשיו.

סיכום -

58. במכלול השיקולים, בהתחשב במתחם הענישה ההולם לעיל ולאחר שקילת ההיבטים לחומרה ולקולה, והואיל והעיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (כקבוע בסעיף 40ב' לחוק העונשין), אציע לחברי להרכב לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

ארבע עשרה (14) שנות מאסר פועל, החל מיום מעצרו 4.9.2018, וזאת במצטבר להפעלת המאסר על תנאי בן השנתיים שהוטל על הנאשם במסגרת תיק פ"ח (מחוזי חיפה) 4040/07 מיום 3.7.2008, כך שבסך הכל ירצה הנאשם 16 שנות מאסר בפועל.

שנתיים (2) מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע ויורשע בגינה.

הנאשם ישלם למשפחת המנוח פיצוי כספי בסך ₪ 140,000 (אשר יחולק בחלקים שווים בין האמא לבין האחות של המנוח) וכן בפיצוי בסך ₪ 70,000 לטובת מוחמד מרעי. הסכום יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.1.2022.

ת. נאות-פרי,
שופטת

השופטת רונית בש:

אני מסכימה.

ר. בש, שופטת

השופט אברהם אליקים, סגן נשיא:

אני מסכים.

**א. אליקים,
שופט
סגן הנשיא
[אב"ד]**

הוחלט פה אחד לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

14 שנות מאסר בפועל, החל מיום מעצרו 4.9.2018, וזאת במצטבר להפעלת המאסר על תנאי בן השנתיים שהוטל על הנאשם במסגרת תיק פ"ח (מחוזי חיפה) 4040/07 מיום 3.7.2008, כך שבסך הכל ירצה הנאשם 16 שנות מאסר בפועל, החל מיום 4/9/18.

שנתיים מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע ויורשע בגינה.

הנאשם ישלם למשפחת המנוח פיצוי כספי בסך ₪ 140,000 (אשר יחולק בחלקים שווים בין האמא לבין האחות של המנוח) וכן פיצוי בסך ₪ 70,000 לטובת מוחמד מרעי. הסכום יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.1.2022. המאשימה תמסור למזכירות בית המשפט את הפרטים הדרושים לצורך ביצוע התשלום ובכלל זה את פרטי חשבון הבנק של כל אחד מנפגעי העבירה.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה תמוז תשפ"א, 05 יולי 2021, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם עו"ד דוד זילברמן והנאשם באמצעות השב"ס.

ר. בש, שופטת

**ת. נאות-פרי,
שופטת**

**א. אליקים, שופט
סגן הנשיא
[אב"ד]**